

DIZAJN SEĆANJA

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

316.75(497.1)"19"(083.824)
77.041-053.2(497.1)"19"(084.12)
7.038.54-057.875(497.11)"2016"(084.12)

СМОЛЧИЋ Макуљевић, Светлана

Dizajn sećanja / [autor kataloga Svetlana Smolčić Makuljević;
Beograd : Univerzitet Metropolitan, 2016 (Београд : Copy Planet).
- [29] str. : fotograf. ; 18 x 22 cm

Tekst štampan dvostubačno. - Tiraž 50. - Napomene i bibliografske reference uz tekst.

ISBN 978-86-89755-08-4

a) Култура сећања - Југославија - 20в - Изложбени каталоги
b) Фотографије - Мотиви - Деца - Југославија - 20в - Албуми
COBISS.SR-ID 223770636

DIZAJN SEĆANJA

Univerzitet Metropolitan
Beograd 2016.

Izdavač:

Univerzitet Metropolitan,
Tadeuša Košćuška 63, 11000 Beograd

Recezenti:

prof. dr Miodrag Marković, dopisni član SANU
prof. dr Nenad Makuljević

Autor teksta kataloga i kustos izložbe:

Svetlana Smolčić Makuljević

Dizajn kataloga:

Milena Đoković i Pavle Ćirić

Paja Jovanović "Seoba Srba"
Redizajn Mladen Radić

Victor Vasnetsov
"Knight at the Crossroads"
Redizajn Ana Lajčak

Dizajn sećanja

Ovogodišnja mikro izložba kojom studenti dizajna na Godišnjoj izložbi Univerziteta Metropolitan predstavljaju Istoriju umetnosti posvećena je fenomenu sećanja i mogućnostima inspiracije, koje ovaj fenomen pruža u dizajnu. Sećanje je važan segment psihičkog i intelektualnog života svakog čoveka. Sećanje povezuje nas i prošlost i inspiriše da bolje vidimo neke događaje u budućnosti. Kultura sećanja je jedan od važnih oblika očuvanja kulturnog kontinuiteta i građenja kolektivnog znanja, a prenosi se sa generacije na generaciju u rekonstrukciji sopstvenog identiteta.¹ Četvrta u nizu tematskih izložbi istorije umetnosti sastoji se iz dva segmenta: Dizajna detinjstva i Redizajna umetničkog nasleđa. Dizajn detinjstva predstavlja se redizajnom i novim vizuelnim uobličavanjem sopstvenih predmeta vezanih za ovaj važan period razvoja čoveka. Redizajn umetničkog nasleđa odnosi se na intervizuelni dijalog između istorijskog nasleđa i savremenog dizajna.

Dizajn detinjstva

U okviru teme Dizajna detinjstva vizuelno su interpretirane stare porodične fotografije u različitim medijima. Proces dizajniranja podrazumevao je istraživanje istorije porodice, istraživanja sadržaja fotografija, istraživanja istorije fotografije. Studenti su u razgovoru sa roditeljima utvrdili sadržaj, poreklo i značaj fotografija u okviru porodičnog nasleđa. Fotografije su skenirane, retuširane, i postavljene u prostor virtualne galerije. Potom su od njih stvarani novi objekti, i vizuelizacija sa ukazivanjem na vremenske okvire u grafičkom dizajnu, takozvani timeline. Nekadašnji prostori su postali novi prostori sećanja i vizuelne interpretacije. Fotografije i prošlost takođe su uticale na stvaranje video radova, interaktivnog mapiranja prostora galerije i inspiracije za kostim. Savremeni mediji nude mogućnost očuvanja sećanja. Tako jedna od poslednjih poruka reklame vimeo portala preko društvenih mreža poziva autore da putem videa rekonstruišu prošlost: **Brings Your Memory Back.**

¹ O kolektivnom sećanju, kolektivnom identitetu i kulturi sećanja u novijoj teoriji vidi: Assmann, Aleida, Erinnerungsräume, Formen und Wandlungen des kulturellen Gedächtnisses, München 2003; Assmann, Jan, Das kulturelle Gedächtnis; Schrift, Erinnerung und politische Identität in frühen Hochkulturen, München 2005; Michal Sládeček-Jelena Vasiljević-Tamara Petrović Trifunović, (prir.), Kolektivno sećanje i politike pamćenja, Beograd 2015.

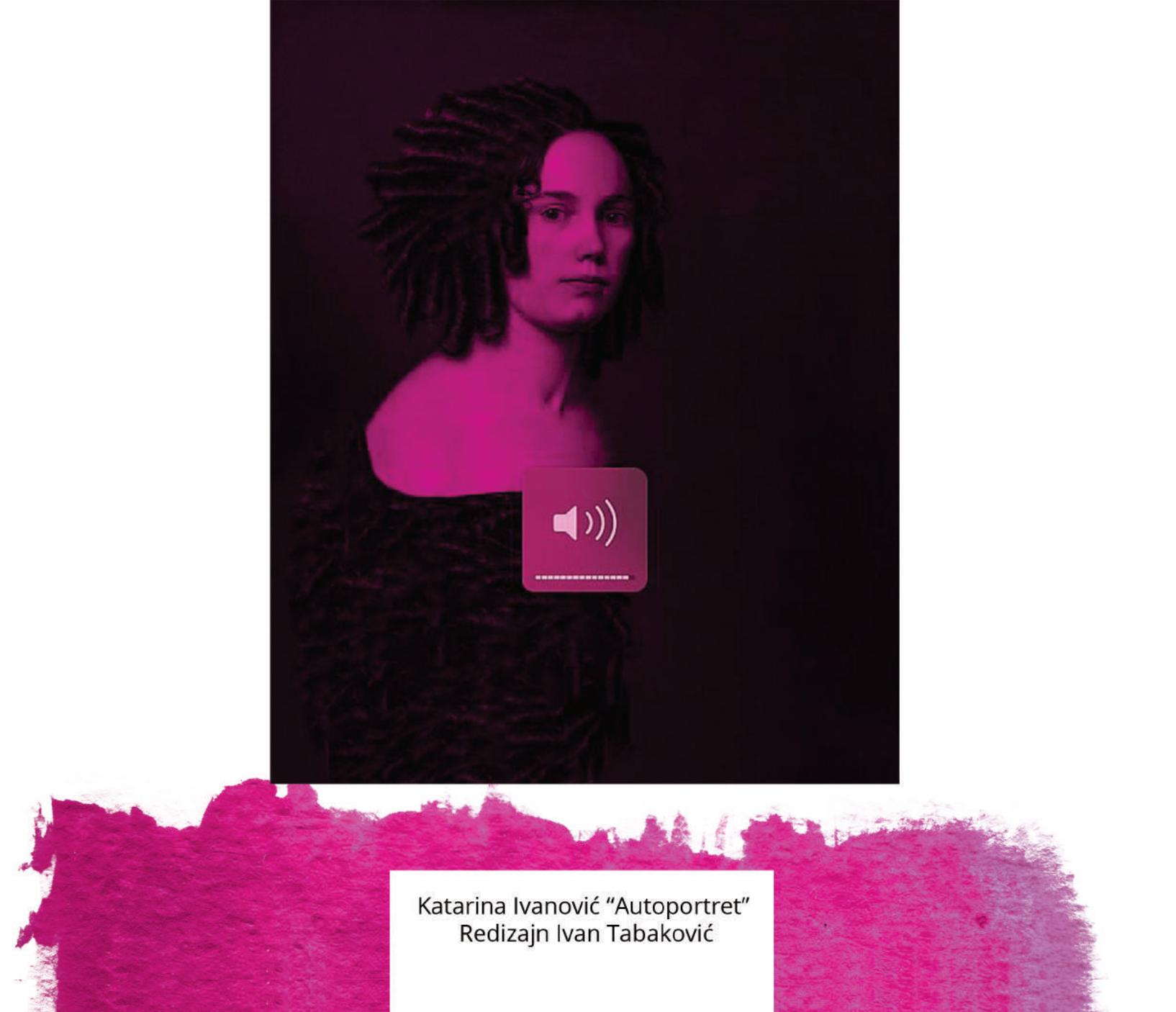
Otelotvoreno sećanje - Fotografije

Odštampane fotografije predstavljaju takođe objekte koji se danas čuvaju u privatnim prostorima poput dragih uspomena, suvenira. Za razliku od elektronskih fotografija i programa koji nam danas na fejsbuku nude uslugu viralnog podsećanja, veoma lagodno, jednim klikom, počevši od našeg boravka na ovoj društvenoj mreži (najviše 10 godina), izložene fotografije studenata predstavljaju arhivski materijal, čuvan u prodičnom nasleđu počevši od početka 20 veka do 1998. Ova vrsta fotografija na neki način postaje raritet, zbog prevlasti elektronskog formata. Čuvanje fotografija takođe svedoči o odnosu prema njima. Da bi se sakupile fotografije iz porodičnih kolekcija neophodno je istražiti svoju sobu, mamine i tatine arhive, obići staru kuću ili vikendicu ili kuću na selu gde su ovi objekti pohranjeni. Fotografije svedoče o posebnim trenucima. Deca su na fotografijama predstavljena sa svojim igračkama ili u posebnim pozama. Porodični portreti sa decom rađeni u fotografskim radnjama govore o modi za decu i načinu oblačenja žene i muškaraca 30-ih godina 20. veka. Modeli za decu često prate ono što je bio trend oblačenja. Posebna pažnja posvećena je odevanju beba. U periodu između dva svetska rata dok su muškarci odeveni prema zapadnoevropskomodevnom kodu u odelima sa polucilindrom na glavi, žene su na primeru očuvanih fotografija iz Makedonije u ovom periodu fotografisane u narodnoj nošnji. Ovakav način porodičnog predstavljanja predstavlja deo nasleđa kulture 19.

veka, koja se u ovim krajevima očuvala i tokom 20. veka. Fotografije svedoče o aktivnostima i uzornim kulturnim modelima svoga vremena. Poza devojčice koja imitira baletski stav nastala u Tetovu krajem 40ih godina 20. veka svedoči o idealima i kulturnim modelima koji su dominantni u kulturnom kodu nakon II svetskog rata. Nakon drugog svetskog rata, kao i pod uticajem popularne kulture i vestern filmova nastaju fotografije dece u maskiranom odelu. O tome svedoči fotografija dečaka sa pištoljima u ruci u kaubojskoj pozici koja je u posedu porodice Pavla Čirića.

Zavodenje i poigravanje sa rodnim identitetom

Pojedine slike dece svedoče o transrodnim šalama, odnosno o vrsti humora koja je prisutna u narodnoj kulturi 60-ih i 70-ih godina 20. veka i vezana je za oblačenje muške dece u žensku garderobu. Iz ove akcije, ne saznajemo da li je ovo želja dečaka kome je promenjen rodni identitet odećom, niti da li je u pitanju njegovo interesovanje za oblačenje suprotnog pola. Tako fotografija Ive Krstić iz 1963. svedoči, kako ona sama kaže „kako se Ika šalila sa Dejanom“. Oblačeći, maskirajući svog sina u devojčicu, u žensku haljinicu, sa ženskom frizurom sa loknatom, Ika je Dejanu zamenila rodni identitet. Da li je ovo bila samo bezazlena igra i da li je i Dejan želeo da se ovako igra ne saznajemo iz ove fotografije. Ovakve igre zamene rodnog identiteta bile su prisutne i u okvirima javnih nastupa i školskih rekreativnih zabava 70-ih i 80-ih godina, kada su

Katarina Ivanović "Autoportret"
Redizajn Ivan Tabaković

Vlada Veličković "Gavrani"
Redizajn David Živković

kada su dečaci znali da na priredbama ili maskem-balima nastupaju kao poznate pop pevačice. Slađana Milošević bila je jedan od omiljenih modela koju su dečaci imitirali.

Privatne i javne heroine i heroji

Osim slika samog detinjstva u okviru projekta prikupljanja fotografija sa temom Lepotice i lepotani porodice prikupljene su i slike koje su bile važne u detinjstvu, koje podsećaju na značajne rođake u porodici i njihove životne događaje. Tako fotografije svedoče o ličnostima, pripadnicima porodice, porodičnim pričama i legendama. Poseban segment čine fotografije članova porodica učesnika II svetskog rata. O trijumfu pobednika svedoče fotografije učesnika u uniformama na konju. Fotografija na kojoj je predstavljena filmska zvezda Sofija Loren, okružena grupom balerina i baletanima sa prvakinjom Margaretom Kecman,

rođenom Penov i delom atmosfere sa turneje Narodnog pozorišta u Napulju pripada otelotvorenom sećanju koje se čuva u porodici Penov, dizajnerke Ane Milić. Svetska diva Sofija Loren bila je 60-ih i 70-ih godina 20. veka važna ikona jugoslovenske pop kulture. Poseban segment u građenje Titovog kulta u novinskoj vizuelizaciji posvećen je njegovim prisnim prijateljstvima sa vodećim svetskim glumicama i glumcima, kakvi su Ričard Barton, Elizabet Tejlor, Đina Lobriđina, Karlo Ponti i Sofija Loren. Boravak Sofije Loren zajedno sa svojim jednogodišnjim sinovima u Titovoj vili na Brionima juna 1969, kao i njena prisutnost u dnevnoj štampi 70-ih godina uticala je na formiranje posebnog kulta ove glumice u jugoslovenskoj pop kulturi.² Njeni susreti sa Titom osvedočeni na brojnim fotografijama doprinosili su stvaranjem utiska o čvrstoj i privatnoj povezanosti ove dve ličnosti.³ Na fotografijama i u susretima, koji često svedoče o scenama iz

² <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/ee/2e/52/ee2e52ce4a9c947d1beabb128922dde7.jpg> (pristupljeno 18. maja 2016); Tito i Jovanka zajedno sa Sofijom Loren i Karлом Pontijem <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/e2/32/dd/e232ddb3f8b8fb09f17617ea1d2358b3.jpg> (pristupljeno 18. maja 2016). Tito pokazuje papagaja Sofiju Loren <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/5f/64/82/5f6482e07647fc87945a3b2106eff839.jpg> (pristupljeno 18. maja 2016) Tito je svojim automobilom vozio Sofiju Loren po Brionima: <http://www.nacional.hr/automobili-kao-titov-rekvizit-za-vanjsku-politiku/>

³ <http://yugoslavian.blogspot.rs/2010/12/sophia-loren-meets-president-tito-in.html>, (pristupljeno 18. maja 2016) Na sajtu je objavljena fotografija iz inostranog press cliping-a koja je poslata telegrafskim putem sa kratkim objašnjenjem: Italijanska glumica Sofija Loren i jugoslovenski predsednik Tito dele osmehe tokom sastanka na Titovom odmoru na ostrvu Brioni. Glumicu je povremeno pratio njen muž, producent Karlo Ponti. Fotografija je dobijena iz Beograda, preko servisa AP Wirephoto u utorak 25. juna 1969. godine.

dvorskog života vladara često su bili prisutni i Jovanka Broz i Karlo Ponti. Premda su kontakti sa super zvezdama bili svedočanstvo o ljubavi prema luksuznom životu oni su takođe bili iminentna slika o tome da je Jugoslavija odbila da bude kolonija Sovjetskog Saveza.⁴ Istovremeno sa političkom slikom o Titovom svemoćnom delovanju i stvaranju zazubica vladarima istočnog bloka u regionu stvarala se i slika o promiskuitetnom muškarcu, i njegovom takozvanom Kazanova stilu.⁵ Godine 1975. kada baletska grupa Narodnog pozorišta boravi u Italiji glumica Sofija Loren predstavlja veoma važnu pop ikonu, svetski priznatu glumicu, ali i lepoticu koja je čvrsto povezana sa državnim vrhom Jugoslavije. Fotografija sa njom predstavlja zapravo jednu vrstu identifikacije sa Titovim fotografijama koje su dominirale u štampi. Fotografija je takođe vizuelni transfer moći, koji se sa vladara prenosi na kolektiv, koji na ovaj način takođe pripada džet setu.

Performativna umetnost, kao i umetnost baleta, bila je jedna od omiljenih zabava, negovanih na privatnim svetkovinama na Titovom dvoru. Fotografija sa grupom balerina predvođenih Margaretom Kecman sa jedne takve večeri svedoči o sekvenci pozornice sa balerinama iz perspektive kadra Titovog pogleda i pripadnika njegovog dvo-

ra. Odlazak u vojsku, služenje vojnog roka, koje je danas zamenjeno jednostavnom registracijom u vojnem registru bio je važan događaj u životu muških članova porodica u Jugoslaviji. Odlazak u vojsku posebno je proslavljan i važan je događaj za sve članove porodice. Budući da vizuelna komunikacija nije podrazumevala elektronsku poštu, whatsapp, skype, facebook ili bilo koju društvenu mrežu, fotografije su prenosile poruke o stanju regruta.

Objekti

Predmeti, stvari, stare porodične fotografije, male sitnice, uspomene iz detinjstva, predmeti sa kojima smo bili u dodiru, igračke, lutke, automobilčići, razglednice, fetiši, suveniri, relikvije detinjstva i naše prošlosti grade sliku o nama samima i povezuju nas u sadašnjosti sa prošlošću, uspomenama. Oni predstavljaju ono što istoričari umetnosti, kulturni antropolozi i etnolozi nazivaju objektima materijalne kulture. Istorijografija svedoči da su upravo preko ovakvih predmeta naučnici često pokušavali da ožive i daju smisao prošlosti. Predmeti, naše stvari, fetišizirane ili ne, postaju glavni akteri u rekonstrukcijama naše prošlosti. Istražujući stvari koje stvaraju sliku detinjstva

⁴ Frucht, Richard C., (Ed.) Eastern Europe: An Introduction to the People, Lands, and Culture, Volume 1, Oxford 2005, 492.

⁵ <http://balkanist.net/tito-died-35-years-ago-today/> (pristupljeno 18. maja 2016).

**REDIZAJN
UMETNIČKOG NASLEĐA**

bilo onu realnu ili konstruisanu, izmaštanu ili sa puno primamljivih legendi, sakupljanje predstavlja pokušaj da se posmatra društvena realnost na osnovu subjektivnih i pojedinačnih priča. Kao predmeti sećanja iz detinjstva studenti su mahom izabrali igračke, one kojima su se igrali, ili one koje su čuvane u porodici kao suveniri igračke. Igračke su važni objekti u razvojnoj i emotivnoj fazi dece. One su takođe svedoci savremene popularne kulture, dizajna pod uticajem filma, stripa i super heroja. Za razliku od Novog materijalizma posmatranog iz perspektive dijalektičkog materijalizma Slavoja Žižeka ili teorije o objektima u knjizi Žive materije, koji materijalizam tumači u kontekstu politike, novog ontološkog materijalizma, materijalizam prikupljenih igračaka studenata sadrži emotivan odnos studenata prema relikvijama prošlosti koje pripadaju periodu neposredno pre ili za vreme bombardovanja Srbije.⁶ Zanimljivo je da izabrani objekti vezani za detinjstvo studenata Univerziteta Metropolitan neposredno govore o formiraju njihovog budućeg umetničkog identiteta. Tako jedan od očuvanih suvenira iz detinjstva jeste i plastični fotoaparat **Chicco**, igračka Milene Đoković, donet sa putovanja iz Italije u Crnu Goru na samom kraju 20. veka. Ova važna

uspomena povezuje detinjstvo i današnje umetničko opredeljenje buduće dizajnerke. Fotografisan aparat i dizajniran u novom kontekstu za izložbu dobija novu dimenziju i savremeni izgled. Njegovo preoblikovanje savremenim dizajnerskim trendovima i postavljanje u galerijski prostor utiče na stvaranje novog konteksta posmatranja ovog objekta.

Dizajn identiteta

Stare fotografije, objekti, redizajnirane fotografije, redizajnirani objekti studenata svedoče o kreiranju slike o njima kroz prizmu istraživanja prošlosti. Otelotvoreno sećanje u fotografijama, zajedno sa slikom vremena u kome su nastale, načinom odevanja, ukrašavanja i modi, izazov je za novo dizajniranje i stvaranje nove retorike slike, simbola i identiteta.

Redizajn umetničkog nasleđa

Recepcija istorijsko umetničke prošlosti, sećanje i redizajn bio je fokus jednog studentskog dizajnerskog zadatka. Kopiranje originala, intervencija na originalu, izlaganje kopije, dizajniranje kopije,

⁶ Jennett, Jane, *Vibrant Matter: A Political Ecology of Things*. Durham: Duke University Press 2010, 1-19; 20-38, 94-109; Žižek, Slavoj, "Introduction: Certainly There is a Bone Here" in: *Absolute Recoil: Towards A New Foundation Of Dialectical Materialism*. Verso Books 2014, 1-47; Coole, Diana and Samantha Frost, "Introducing the New Materialisms" in: *New Materialisms: Ontology, Agency, and Politics*. Edited by Diana Coole and Samantha Frost. Durham and London: Duke University Press, 1-43

kopija kopije i original kopije deo su postmodernih umetničkih intervencija druge polovine 20. veka, koje se oslanjaju na nasleđe modernizma. Istorija umetnosti dobro poznaće i praksi pastiša, koji su prisutni u kreiranju novog dizajna, umetnosti, filma ili bilo kog oblika umetničkog stvaralaštva.⁷ Savremena elektronska i grafičko dizajnerska umetnost omogućava veoma lako brzu manipulaciju slikom. Isto tako ideje koje se upućuju na ovaj način posmatraču vrlo lako postaju vidljive i razumljive.⁸ Poseban oblik predstavljanja sećanja prisutan je u performativnoj umetnosti, baletu i pozorištu, kao i vizuelnoj kulturi 19. veka.⁹ Različite dizajnerske tehnike, elektronski i novi mediji, koji dominiraju nakon ere mehaničke reprodukcije uključuju korišćenje nasleđa vizuelne kulture. Zadatak studenta je bio da dizajnerski, ali i subverzivno reaguju na nasleđe u elektronskoj formi slike u kontekstu savremene pop i političke kulture. Tako su pojedine pop ikone muzičke kulture ili sveta fudbala zauzele mesto poznatih rokoko ili secesijskih slika. Uspostavljen je kritičan dijalog između masovne kulture i umetnosti poznatih savremenih stvaralaca kakav je Vladimir

Veličković. Kultura migracije kao dominanta u današnjem političko - umetničkom diskursu bila je tema reinterpretacije slike Seobe Srba Paje Jovanovića Mladena Radića. U novoj slici Seobe II sirijski migranti suprotstavljeni su Srbima predvođenim patrijarhom Arsenijem III Čarnojevićem. Prisutnost migranata u životu Srbije i Evrope tokom 2015. godine, kao i državno „saosećanje“ Srbije sa njima učinili su prisutnost migranata u Srbiji autentičnom u odnosu na evropsku političku scenu. Radić poredi sirijske migrante sa srpskim, onima predvođenima srpskim patrijarhom, ali uspostavlja i kontinuitet sa migrantima iz svoje nedavne prošlosti. Slike migranata, njegovih geografskih suseda iz Hrvatske, Krajine, Knina, sa Kosova i Metohije, deo su slike detinjstva ove generacije.

Redizajniranje prošlosti i sećanje na nju omogućava da se kroz različite vizuelne i elektronske dizajnerske medije istorijska stvarnost suprotstavi zaboravu savremene kulture.

Svetlana Smolčić Makuljević

⁷ Pastiši su umetnički rad u stilu koji imitira jedan drugi rad, umetnika ili period. Uporedi: Hoesterey, Ingeborg, *Pastiche: Cultural Memory in Art, Film, Literature*, Indiana University Press 2001.

⁸ Sretenović, Dejan, *Od redimejda do digitalne kopije. Apropriacija kao stvaralačka procedura u umetnosti 20. Veka*, Doktorska disertacija, Beograd 2012. <https://fedorabg.bg.ac.rs/fedora/get/o:6212/bdef:Content/get> (pristupljeno 18. 5. 2016)

⁹ Plate, Liedeke, Smelik, Anneke, (eds.) *Performing Memory in Art and Popular Culture*, New York and London: Routledge, 2013.

1975. godina
Margareta Kecman, rođena Penov, na turneji sa Narodnim pozorištem, susret sa Sofijom Loren Napulj, Italija

1973. godina
Margareta Kecman, rođena Penov,
Balet, Don Kihot
Beograd

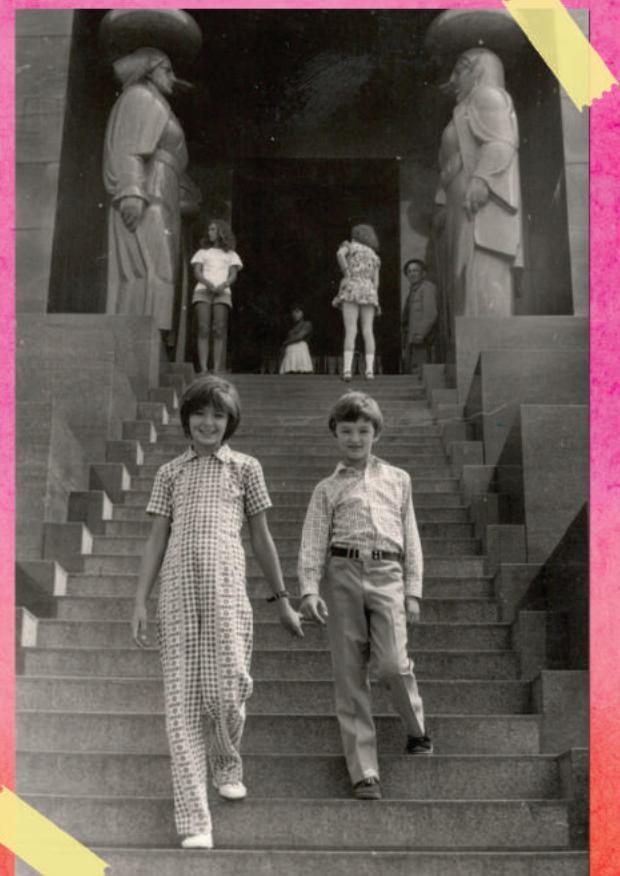

1971. godina
Margareta Kecman, rođena Penov
Baletska škola, matura
Novi Sad

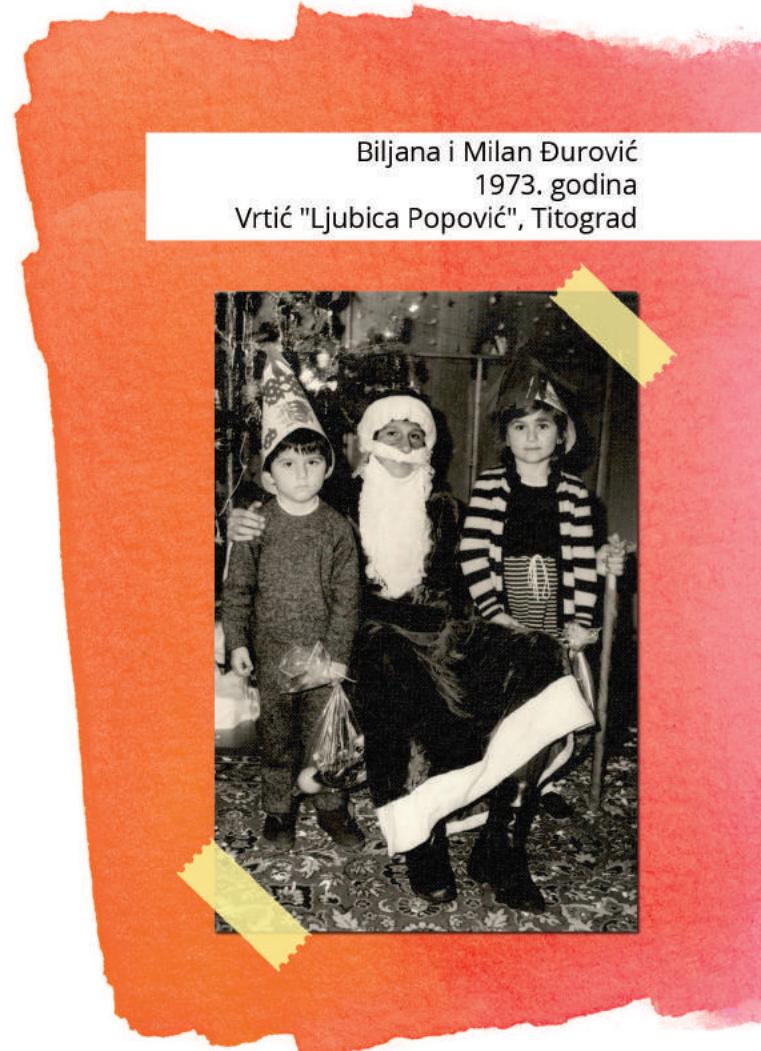

DIZAJN DETINJSTVA

Univerzitet Metropolitan
Beograd 2016.

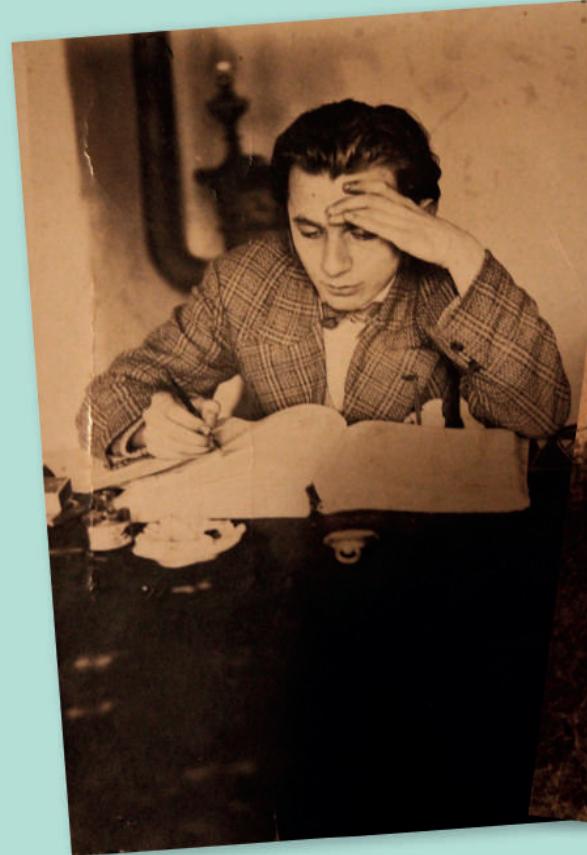

Ljiljana i Velibor Đoković
1973. godina
Avala, Beograd

Biljana i Milan Đurović
1973. godina
Vrtić "Ljubica Popović", Titograd

Pradeda Anje Florijan, Josip
Mesto - Učiteljska škola u Zagrebu

Deda Anje Florijan, Aleksandar Florijan
Mesto: Veliko Gradište, reka Pek

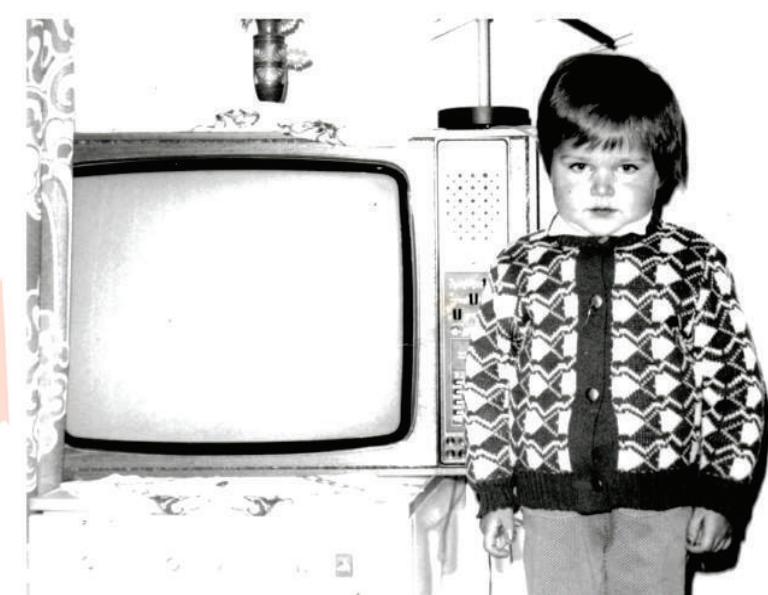
Deda Anje Florijan, Aleksandar Florijan
Otpravnik vozova
Mesto: Nova Pazova
Godina: 1963.

Deda Anje Florijan, Aleksandar Florijan
(u sredini) sa društvom u kafani
Mesto: Nova Pazova
Godina: 1962.

MILENA ĐOKOVIĆ

1969. godina
Gligo i Velibor Đoković
Nikšić

MILOŠ KNEŽEVIĆ

1983. godina
Nebojša Knežević

Godina: 1961.
Mesto: Nova Pazova

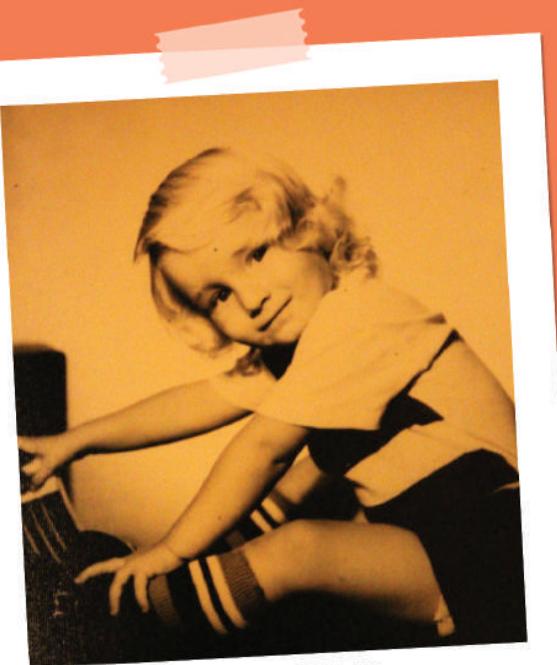
Godina: 1963.
Mesto: Reka Krka, Dalmacija, Hrvatska

Godina: 1964.
Mesto: Vodice, Hrvatska

Baba Anje Florijan, Biserka Grahić
Podatke prikupila: Anja Florijan

Miloševa baba Angelina (skroz levo) sa porodicom
Godina: 1940.
Mesto: Vlaški Do kod Smederevske Palanke
Podatke prikupio: Miloš Prokić

ANJA FLORIJAN

1981. godina
Predrag Florijan
Nova Patova

1970. godina
Anđela mama, Jasmina, sa Nikolom i Kekom,
drugarima iz kovišluka
Zemun

ANJA IGNJATOVIĆ

ANJA FLORIJAN

1975. godina
Predrag Racić, Dušan i Hira Paravinja
i Dragica Racić
Nova Pazova

MILOŠ KNEŽEVIĆ
1977. godina
Živadinika, Goran i Juga
Jrandelovac

MILENA MIHAJLOVIĆ

1975. godina
Jasna Mihajlović sa prijateljicom

PAVLE ĆIRIĆ

1971. godina
Saša Ćirić i Dragana Ćirić (sada Đorđević)
Zvonačka Banja

Saša Ćirić
1967. godina
Bor

Mornari
Dešavanje: boravak u vojski
Mesto: plovidba u Split, Tivat,
Herceg Novi (obala Jadranskog mora)
Naziv: Ratna mornarica
Datum: 1984.god.

Podatke prikupio: Miloš Knežević

Mornar sa puškom
Dešavanje: boravak u vojski
Mesto: plovidba u Split, Tivat, Herceg Novi
(obala Jadranskog mora)
Naziv: Ratna mornarica
Datum: 1984.god.

Tetka Radica (levo) sa drugaricom
Godina: 1967.

Mesto: Grčac kod Smederevske Palanke

Na ovoj fotografiji tetka nosi dukate oko vrata, što je u skladu sa nekadašnjim običajima da devojke pred udaju neko vreme to nose oko vrata.

Tetka Radica sa drugaricama
Godina: 1967.
Mesto: Grčac kod Smederevske Palanke

Na ovoj fotografiji tetka nosi dukate oko vrata, što je u skladu sa nekadašnjim običajima da devojke pred udaju neko vreme to nose oko vrata.

Lekar u vojsci
Osoba: deda Živan
Datum: 1972.god.

Bračni par ispred old tajmera
Osobe: Dragan i Natalija
Auto: old tajmer - Ruska Volga
Mesto: Jošanička banja
Datum: 1974 god.

ANJA FLORIJAN
1997. godina
Anja Florijan sa kćerkom i tetkom
Nova Pazova

ANJA FLORIJAN
2000. godina
Anja i Ivan Florijan
Lepenski Vir

ANJA FLORIJAN
1976. godina
Predrag Radčić i Dušan Paralinja
Reka Žrnjava, Hrvatska

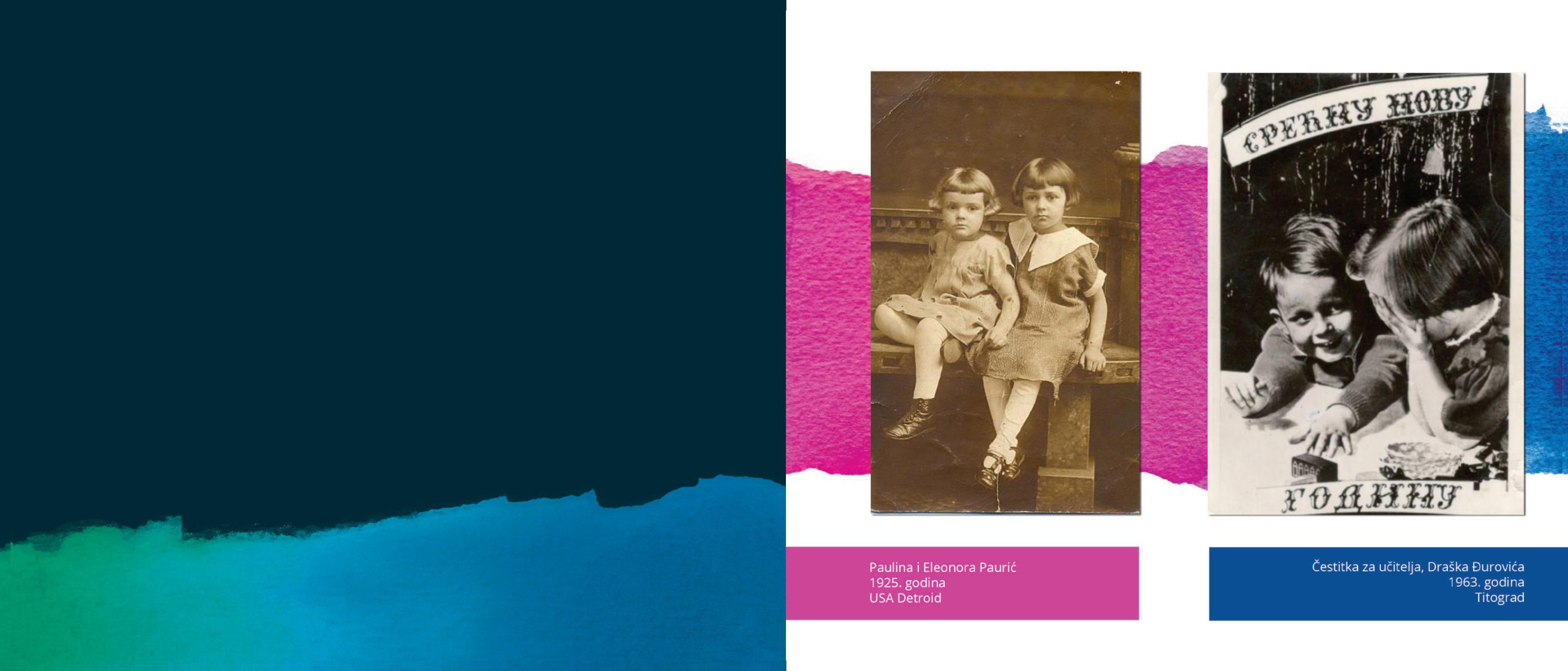
Dejan
1963. godina
Fotografija Ive Krstić

Stevica Nenadov
1934. godina
Zemun

LEPOTICE I LEPOTANI

Paulina i Eleonora Paurić
1925. godina
USA Detroid

Čestitka za učitelja, Draška Đurovića
1963. godina
Titograd

ISIDORA TOMIC

Godina: 1993
Moje sestre od tetke, Aleksandra i Jana
slavne Jasmin ceturti rođendan.

ISIDORA TOMIC

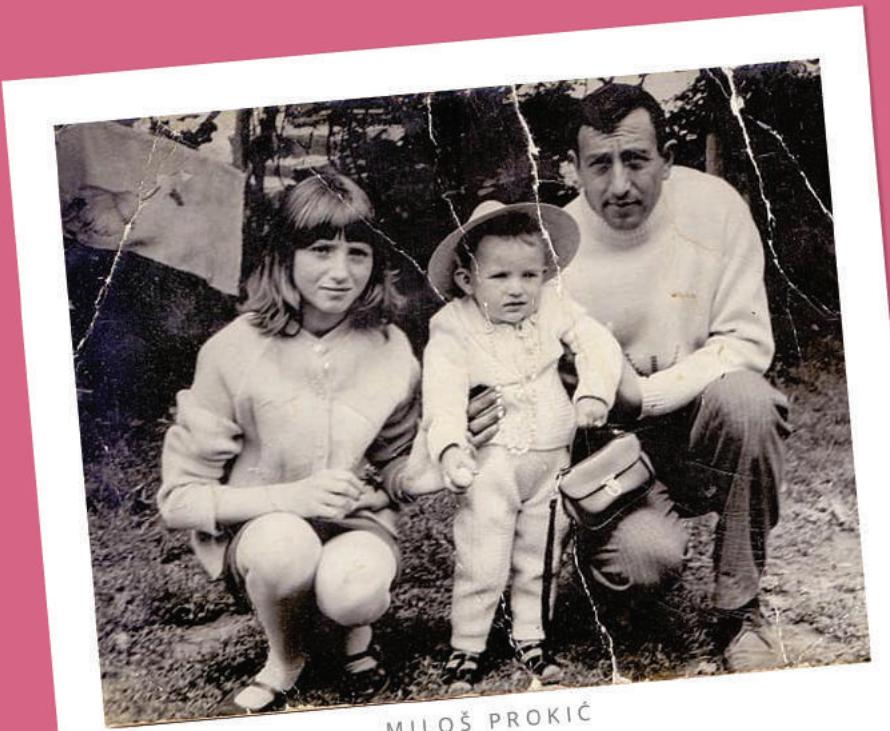
IVAN KRGOVIC

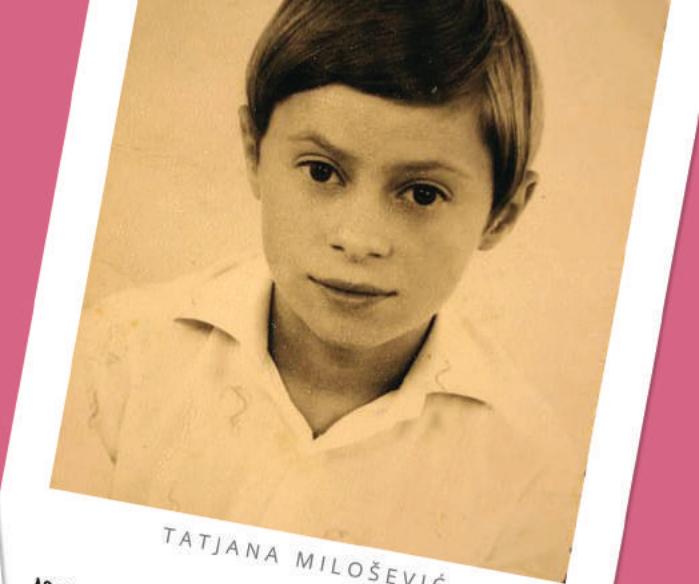
ISIDORA TOMIC

NIKOLA VESIC

1971. godina
Milošević majka, Ljubinka (u sredini) sa svijim roditeljima
Dobri Do, kod Smedereva

1973. godina
Otač Tatjane Milošević

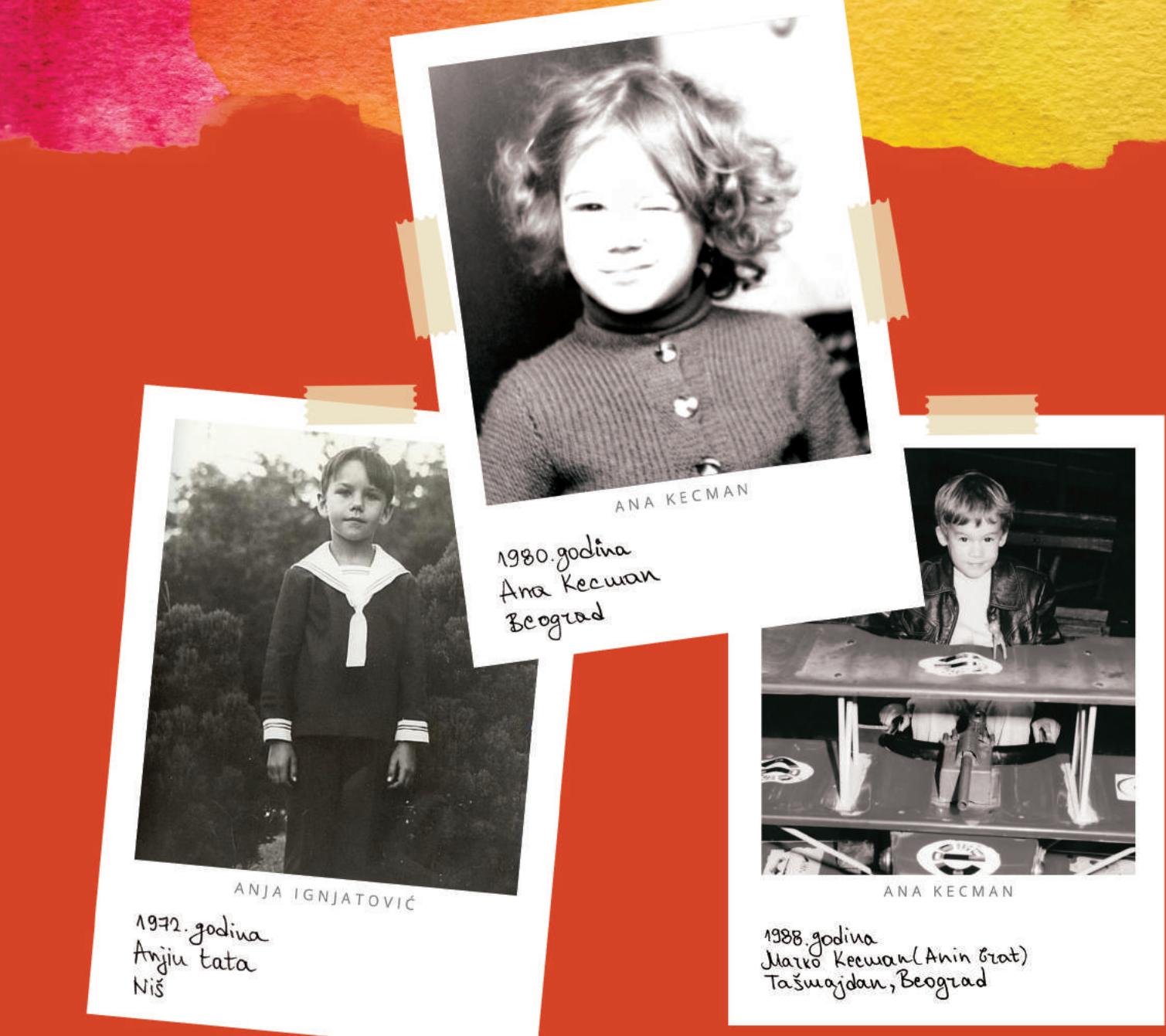
1997. godina
Milena Đoković
Budva

1997. godina
Andela Knežević sa očuom

1996. godina
Andrea i Predrag Petrović

Igračka fotoaparat "Chicco"
1997. godina
kupljen u Rimu
vlasnica: Milena Đoković

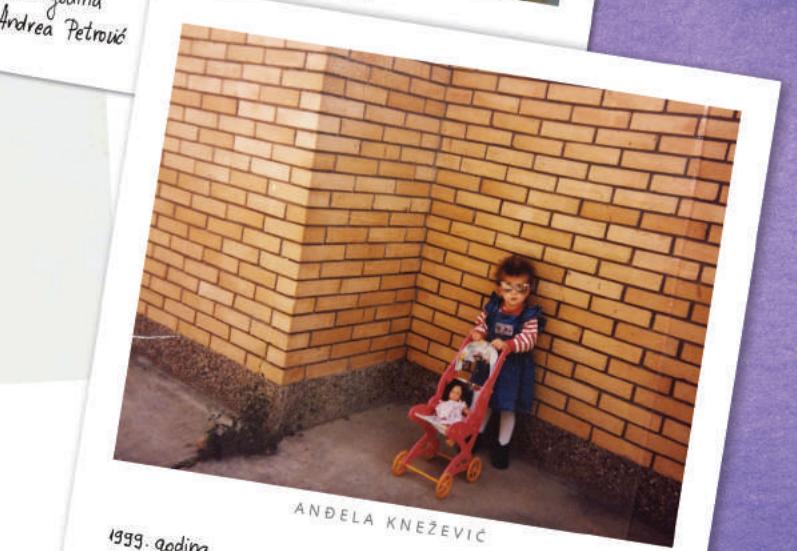

MILOŠ KNEŽEVIĆ

1981. godina
Đanijela
Aleksandrovac

ANDREA PETROVIĆ

ANDELA KNEŽEVIĆ

1999. godina
Andela Knežević

Prvi rođendan,
Dragica Smolčić, rođena Lazoska,
Tetovo, 1943. godina

Drugi rođendan,
Dragica Smolčić, rođena Lazoska,
Tetovo, 1944. godina

Balerina,
Dragica Smolčić,
Tetovo, 1946. godina

TATJANA MILOŠEVIĆ
1939. godina
Tatjana Milošević

1993. godina
Ivan i Jovana Krgović
Beograd

MILICA STALETIĆ

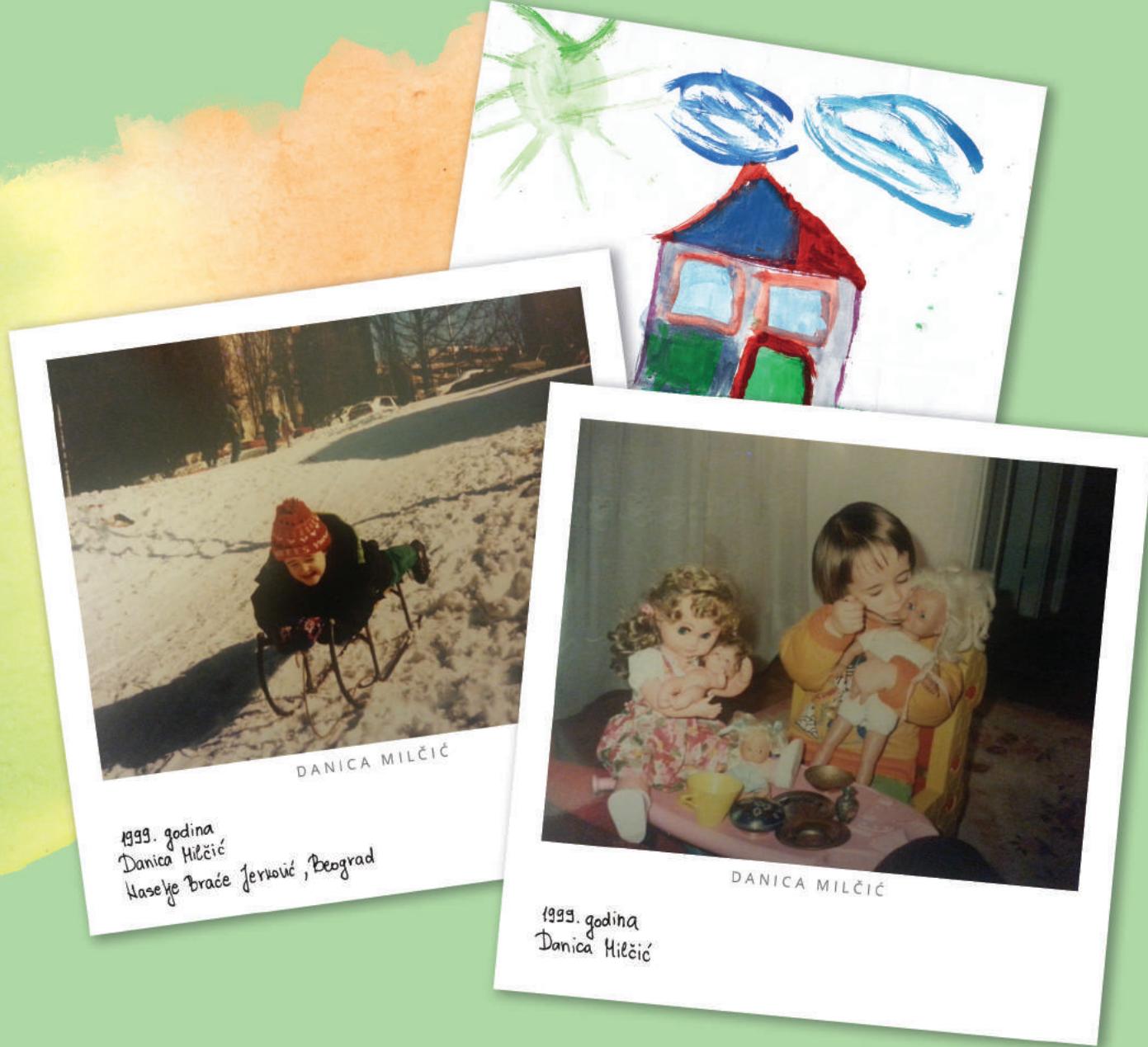

IVAN KRGoviĆ

1995. godina
Ivan Krgović i Dubravka Maksimović
Beograd

Porodica Jordana Hadži Lazića,
Tetovo, 1934. godina

Blizanci Krsto i Tomislav Smolčić sa svojom
sestrom Mirom, tetkom i tećom Ljubicom i Stevom Janić,
Beograd, 1946-1947. godina